

وینا جیاوازه کان له فهزای (سلاو له بیکیت)

بلند باجهلان

سهره تا:

شيعره که قسه ی له سهر کراوه، بویه شاعیر
به رده وام ده یه وچ له م دنیا یه پابکات، پاکردنیک
که دهره نجامی هه مان نه و ملاملانی یه له
ناستی ژياندا ده یکات.

(نه لماسه کان له ناومدا)

ده جولینه وه و

گه شه ده کن

پږگرييان لیده که م نه دره وشینه وه

په رش نه بن

نه شکین

نه توینه وه

له جیهانیکدا که تاریکه))

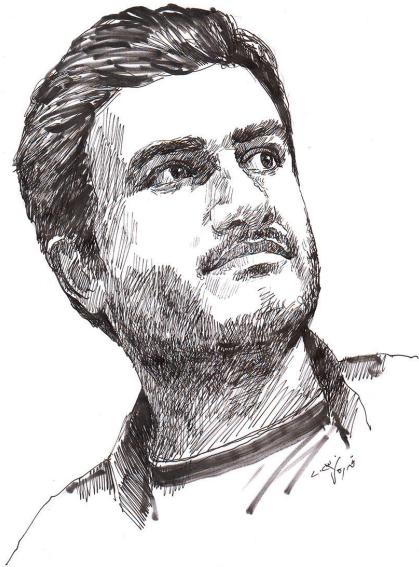
نه و به هایه ی له ناخی شاعیردا هه سستی پیکرا،
هه مان نه و نه لماسه یه که پیویستی به جوریک
له پاریزگاریی خودی هه یه، واته نه وه شاعیره
ده بییت له ناستی نه و هه موو تاریکیه مه زنه،
پاریزگاری له و نه لماسه تا قانه یه بکات که وزه ی
به رده وامیی خوده و به نه مانى، (خودیکی ته نیا
و بیهین) ده بیته چه ق، به نامانجی دورکه وتنه وه
له و مه ترسییه گه وره یه ی تاریکی و هاتنی تاریکی
مه زن، ده بیته پاریزه ر و پاسه وانى نه لماسه که ی

(سلاو له بیکیت)، ناوونیشانی ده قیکی (داستان
به رزان) ه که تییدا شاعیر به ره و کومه لیک وینای
جیاوازی شیعری ناراسته مان ده کات، کومه لیک
وینا که سر به فهزای جیاوازن، له نیو فهزای
ده قه که دا جیکه یان ده بیته وه.

له شيعره که دا گه پانه وه بو نه و هه ستانه ی له
ژيانه وه جی ده مینن، به خه یالی گه یشتن به
مردنیک که له وه یه نریک بییت، ده بینین. ویناکان
تا سنووری گه یشتن به و وینایه ی، گه یشتن پیی
به ستراره و ته وه به سنوره ترازوه کانی نیشتمانه وه
به رده وام ده بن، چونکه کوی ده قه که کارکردنه له نیو
نازار و سه فوره له نازاریکه وه به ره و نازاریکی تر،
نه وه له سیبهری به شیک له دیدگه کانی (فریدریک
نیتشه) دا (۱)، قسه له سهر شيعره که ده که یین.

پاژی یه که م: نه لماسه کانی نیو جیهانیکى
تاریک

گوزارشتکردن له دنیا یه کی تاریک که ناخمان
پر ده کات له تاریکی و نیگا و هه ستیشمان
به هه مان شیوه، وه ک (دنیای هه بو) ی نیو



داستان بهرزان

که سیک هه بیئت له دلمدا
 که سیک له ماله که یدا بیرم بکات))
 ((من تاکه مرؤم
 پیکه وه دؤست و دوژمن
 ده بیئت له ده ستیان رابکم
 من ئه وه نه فره ته م ئه ی دل
 ئه وه نه فره ته!))

ته نیایی شاعیر به ئاشکرا ههستی پئ ده کری. شاعیری ته نیا، ته نیایی خۆی به بیرکردنه وه وه ده به ستیته وه، واته مادام که سیک نییه شاعیر بیر بکات، یان ئه و بیر شاعیر بکات، که واته شاعیر ته نیایه، ته نیایه که که نابهخته وهری به شوین خۆیدا ده هیئن، چونکه هه میسه ئه وانیه یادمان ده که ن و بیرمان لئ ده که نه وه، ده بنه هۆکاری به خته وه ریمان. وهک (ئهرستۆ) ده لئیت: به خته وهری ئامانجی یه که می کرداره کانمانه، وه لئ له و سیاقه دا به خته وهری به بیرکردنه وه وه به ستراوه ته وه، مادام که سیک نییه بیر بکین و که سیک نییه بیرمان بکات، که واته ئه و خوده ی له دهره وهی مندا بوونی هه یه، من نییه، به لکوه

ناخی.

ئهم مملانییه له گه ل ژبان و تاریکی، فهزایه کی بهر فراوانی فهلسه فهی (نیتشه) ده گریته وه. (نیتشه) شه رابی نه ده خوارده وه و گه وره یی به ئازاره وه ده به ستوه، واته ئه وانیه له پنگه ی شه راب و پاکردنه وه خۆیان ده خه نه نیو دۆخی نا ئاگایی، چیر گه وره نین، بۆیه بهر که وتن به ئازار وهک پپویستی ده بینری که ئه مه ش پپچه وانیه دیدگه ی (شۆپنهاوه) له (۲)، به لام پپوه ندی (نیتشه) له گه ل راستی، وهک پپوه ندی (مارتن لۆتھر) (۳) نه بوو له گه ل (ئیمانی ئایدۆلۆژی) سنووردار نه بوو، ئاسته جیاوازه کانی ده گرتوه، هه ر ئه م دیدگه یه یه وا ده کات لای (نیتشه) به زه یی بکه ویته نیو قالبی خراپه وه، کاتیک تۆ به زه ییت به مندا دیته وه، له بهر ئه وه نییه خۆشت ده وییم، به لکوه له وه ده ترسی ئه وه ی به سه ر من هاتوه، به سه ر تۆش بیئت، له پنگه ی نیشان دانی به زه ییه وه، ئه و ترسه له خۆت دوورده خه یته وه.

شاعیر له شاعیره که دا به رده وام فیتری ئه وه مان ده کات، سه ر به ئازاریکی دیاریکراو نه بین، دۆخه جیاوازه کانی ئازار تاقی بکه ینه وه و خۆمان ئالوده ی یهک جووری ئازار نه که یین که ئه مه ش به شیکه له و دنیا یه ی له نیو شاعیره که دا مانیفیست ده بیئت و دنیا ی ئه و ئازاره هه میسه بیانه یه، ناخمان داگیر ده که ن و پوچمان ئاو یزانی گونا هه کانی ئینسان ده که ن. پارێزگاریکردنی خود له ناخ و ئه لماسه که ی که فاکتهری مانه وه یه تی، دیسانه وه ده مانبه نه وه بۆ ئه و شه قامانه ی پرن له ئازار، له ئازاره گه وره کانی نیشتمانه وه تا ئازاره سه رابییه کانی شاعر، له ئازاره هه میسه بییه کانی سووتانی باخچه وه، تا ئازاره سووره کانی مردنی گوڵ، ئه و وهک چۆله که یه که سووتان ناسنامه ی وجدی بیئت، ده یه ویئت فیتری وانه جیاوازه کانی ژبانمان بکات.

((گرانه له ماله که مدا که سیک هه بیئت بیر بکه م))

سېبېرېكە دەپەوئ لەسەر شاتقۇي ژيان پۇلى من
 بېينى، ئەگىنا ئەوە خود نىيە كە بەختەوەرە .
 (نيتشە) كاتېك تووشى نەخۇشېيەك دەبېت، بۇ
 خوشكەكەي دەنووسېت: هېچ قەشەيەك نەپتە سەر
 گۆرەكەم، دواتر كە لەو نەخۇشېيە چاك دەبېتەوەرە،
 وېستگەيەكى تىرى تەنيايى (نيتشە) دېت، ئەو
 كاتەي خۇشەويستىن ھاوپى كە (واگنەر) تەنياي
 دەكات و لە (بەيرووت) كۆنسىرتگەلېك ساز دەكات
 كە گوزارشتن لە پېرۇزىيەكانى مەسېحىت، چونكە
 (نيتشە) ئەگەرچى ئەخلاقياتى مەسېحى قەبوول
 بوو، بەلام تەواو دىنى سېفەتە خودايىيەكانى ئەو بوو،
 پېيى وابوو (پۇلس) بنيادنەرى مەسېحىتە، ھەر
 ئەمەش واى دەكرد بلىت: شەراب و مەسېحىت يەك
 سەرچاوە كۆيان دەكاتەوەرە ئەويشيان بېھۇشكردنى
 خەلكە، بۇيە كاتېك (واگنەر) جارېكى تر باوەرەش
 بۇ مەسېحىت دەكاتەوەرە، (نيتشە) پادەستى تەنياي
 دەكات .

تەنيايى ھەمىشە نەمىشى ئازار دەكات، وەلى
 زۆرجار مەروى تەنيا چىژ لەو ئازارانەي تەنيايى
 دەبېنى و خۇي جوانتر دەناسى و كۆمەلگە
 و ئەوى تر باشتەر دەناسى، ئەو ناسىنە تا
 ئەستانەي ناسىنى خودا درېژ دەبېتەوەرە لەرېگەي
 تەنيايىەوەرە، خودايەكى تەنيا دەناسى .

شاعىر لەم دەقەدا، دوو بالمان پى دەدا، كە
 بەردەوام سۆراخى كەسە تەنياكانى پى بکەين،
 بەجۆرېك ئەوەندە خەيالمان دەبات بۇ لای ئەوى
 تىرى تەنيا، زۆرجار تەنيايىە جەوھەرىيەكە كە
 تەنيايى شاعىرە، دەبېتە دوورپانى گەيشتن و
 نەگەيشتن، گەيشتن بەو خۇشېيانەي ژيان لە باغى
 نەستدا دەيانچېتى، نەگەيشتن بەو نىرگزەي مردن
 لە مالى حەقىقەت و ئەبەدىتەدا دەيچېتى، بۇيە
 لە دەقەكەدا لەپال نەمىشى دىوہ سەرابىيەكەي
 ژيان، پېناسەيەكى دىكە بۇ مردنېش دېت، واتە
 كاتېك مردن دېت، تەنيايى دېت، كاتېكىش
 تەنيايى دېت، ئەو دىوہ سەرابىيەي ژيان كە

باسمان كرد، چىتر ناتوانى نەمىش بكات .

(شتېك فرىاي مرؤف بکەوېت

تەنەكەيەك پۇنى بەتال

تاتەشۇرېك / سندرۇئېك لم / ئىسپانەيەك / بەلۇعەيەك

مۇبايلىك / كەرەقانەيەك / پارەيەكى دپاو

فرىاي مرؤف بکەوېت

فرىاي خۇي بکەوېت مرؤف

شتېك فرىاي مرؤف بکەوېت))

لەم پارچە شىعەرەدا ھەلەيەكى زمانەوانى
 ھەيە، دەبوو شاعىر بلىت: تەنەكەيەكى
 بەتالى پۇن، چونكە ئەوئ بەتالە تەنەكەكەيە،
 نەك پۇنەكە . بە ھەر حال دەقەكە بەدواي
 فرىادپەسېكدا دەگەپى، دەستى ئىنسان بگىرى و
 بە بەھاكانى مرؤفبوونى شادبكاتەوەرە، باوەرەش بە
 مرؤفدا بكات و بىكاتەوەرە بە مرؤف، ئەوجا ئەو
 فرىادپەسە تەنەكەيەكى بەتالى پۇن بېت، يان
 مۇبايلىك، يان كەرەقانەيەك، يان ھەر شتېك
 كە دەتوانى فرىاي مرؤف بکەوې . دوايىن شت
 كە شاعىر وەك فرىادپەسى مرؤف دەبېنى،
 مرؤفە، واتە مرؤف كۆتا شتە ئومېدى ئەوەرمان
 پېيى بېت بتوانى مرؤف پزگار بكات .

ئەم پىزىبەندىيە پەيزەبىيەي لە شىعەرەكەدا
 ھاتووە، دىوېكى ئىستېتىكى دەقەكەمان بۇ بەيان
 دەكات كە گوزارشتى وشەكانە لە مېژوويەك كە
 مېژوويى مرؤفە و ئىستا و داھاتوويەك كە ھى
 مرؤفە .

ئەوئ شىعەرەكە دەيلى ئەوئەيە كە: زۆرىنەي
 مرؤفەكان جىگەي ئومېد نىن، بەلكوو پېويستە
 شەقام و كۆلان و خانووەكان تەي بکەين بۇ
 ئەوئ مرؤفېك بدۆزىنەوەرە، كە بۇ مرؤفېكى تر
 كەلكى ھەبېت .

(نيتشە) بەردەوام كېشەي لەگەل زۆرىنە
 ھەبوو، بگرە كېشەي گەرەي (نيتشە) كېشەبوو
 لەگەل دىموكراسىيەت، بە دىوئ دەبېنى و پېيى
 وابوو دەولەتېك كە بېھىزەكان پىكىان ھىناوەرە،

بههیزهکانیان کۆت و زنجیر کردووه، بهلام کسی بههیز شهوهتی له ناو نابات، بهلکوه پێکی دهخات، ئەم گرفتهش له (وهههه گوت زهردهشت) دا زیاتر دهردهکهوئ. کتێبهکه له چوار بهش پیک دیت و به دهبرینێکی شاعیرانه نووسراوه، تێیدا کار بۆ تێکشکاندن خاچ کراوه. به کورتی: (زهردهشت) دواي ده سال له گۆشهگیری له ئەشکهوت دیته دهروهه و باوهپی بهو خودایه نهماوه مهسیحیهت باسی دهکات، لێروهه دنیای مرۆفی بالامان پێ دهناسین.

ئهو تهنیا یهه شاعیر تووشی بووه، پێویستی به کهسی دووهمی قسهکه ره، که ببیت به سیبهریک و شوینی شاعیر بکهوئ، بهلام شاعیر نایه ویت سیبهره که هی خۆی بیت، یان هی ههچ مرۆفیکی تر، له بهر خراپه ی زۆری مرۆف، دهیهوئ سیبهره که هی هی مۆبایلێک، یان بهلۆعهیهک، یان ئیسپانهیهک بیت.

ئهو کاتهی نامۆبوونی مرۆف دهبیته شتیکی ئاسایی، خود دیت له نێو ئەو بازنه ی نامۆیه دا، به قهلهمی وجود، وینه ی مردن و به قهلهمی مردن وینه ی ژیان دهکێش، تازه که له دیدگی ئەودا درهنگه بۆ ئەوهی فریادپه سیکی زه مینی بیت، ئەوه ئیتر دنیای زه مین چیتر دنیای هاتنی فریادپه سهکان نییه، بۆیه به شوین که سیکی تر و دنیایه کی تر دا دهگه پیت، بێجگه له زهوی و مرۆف که له ته نیای دووری بخه نه وه، ته نیایه ک که نه بیته ویتگی دابه زین له نیشتمانی ته نیایه کی بالادا، بۆیه چون گه ریدهیهک نمایشی خۆی دهکات!

پاژی دووهم: ستهمی مرۆف له مرۆف و هاتنی خیانهت!

شاعیر درێژه به ناساندنێکی دیکه ی مرۆف دهوات. ئەوهی مرۆف به مرۆف دهناسین، خودی مرۆفه، بۆیه هه ر ئەو خوده زۆر جار خیانهت له

به هاکانی مرۆقبوون دهکات و ناسنامه و پێناسه یهک به مرۆف ده به خشی، که هی مرۆف نییه، ئەگینه مرۆف بۆ ده بیت خیانهتکار بیت؟!

(جیهانی من جیهانی دیکه ی زۆری تیا به

ماندوو نابیت له دروستکردنی بۆشایی

به ره وهی گهردوون بخنکیت

به ره وهی گهردوون بتویته وه.)

دۆزینه وهی ده رچه یهک که شاعیر به ئومیده که وه په یوه ست دهکات، له ده ره نجامی ئەو که شت و گه رانه خیرایه وه یه به ناخی خۆیدا ده یکات، دۆزینه وهی جیهانیکی له نێو زهین و پوهی شاعیر دا که دابن له و دنیایه ی مرۆفه کان ئاو یزانی بوون، باسیان کراوه، بۆیه ده یه ویت وهک واقع مامه له له گه ل دنیا تازه دۆزرا وه که ی نێو ناخی بکات و وهک خه یال مامه له له گه ل دنیا هه بو وه که ی ده ره وهی خۆی بکات، ئەگه رچی له پوه که شتا دنیای ده ره وه دنیای واقیعه و دنیای ناوه وه دنیای خه یال، وه لئ هه میشه حه قیقه ت له قولاییدا هه یه، نهک له پوه که ش و بۆشاییدا. ئەو بۆشاییه گه وره یه ی خود ده رکی پێ دهکات، ئیستا گهردوونێکی تر دیت و پری دهکاته وه، گهردوونێک له ناخی ئەو خوده وه له دایک ده بیت و تا سنووری ئاسمان ئیدامه به وجودی خۆی دهوات، بۆیه هینده دلنیا یه له و گهردوونه ی ناخی، وهک دنیای قه بوولکراوی خۆی پیمانی ده ناسین، نهک جیهانیکی که نه توانی مامه له ی له گه ل بکری.

بۆ دۆزینه وهی ئەو جیهانه، شاعیر ده یویست که سیک ببیت به هاو پێی، ئیستا که نا ئومیده له هاتنی ئەو که سه، ناچار هانا بۆ خۆی ده بات و له نێو قولاییهکانی خۆیدا به ته نیا ئەو جیهانه ده دۆزیته وه، کاتیک ده زانی ئەو که سه ی بریار بوو هاو پێی ئەو که شته ی بیت و له و شو رشه یدا له گه لی بیت، ئیتر نایهت.

(نیتشه) به رده وام (واگنهر) ی هاو پێی کرد بوو به و که سه ی، له بابته ی گه رانی به دوا ی حه قیقه تدا

هاوده می بیّت، ئەگەرچی سەرەتا هەردووکیان لەژێر کاریگەری فەلسەفە (شۆپنھاوەر) بوون، بەلام کاتێک بارودۆخی (واگنەر)ی لە (بەیروت) بینی، زانی کە چیتەر هاوڕێکەیی ناتوانی لەو شۆپشە ئەخلاقییەیی باسی دەکرد، هاوده می بیّت، بۆیە لە کاتی سەرەمەرگی (واگنەر)دا، (نیتشە) کتیبی (وهای گوت زەرەدەشت)ی بۆ نووسی، بەلام (واگنەر) فریا نەکەوت بێخوینیتەوه، لە کاتی شیتبوونیدا هیشتا (نیتشە) بە هاوڕێکەیی دەگوت: پۆزانیک من ئەو پیاووم خۆش دەووست. هاوڕێکەیی چیتەر نەبوو بە هاوده می شۆپشی.

ئیمە لێرەدا نامانەوی دیدگەیی یەکیک لەم دووانە بەسەر ئەوهی تردا بسەپینین، لەوهیە دیدگەیی ئیمە وەک دیدگەیی سییەم دەرکەوی کە دەکەوێتە دەرەوهی هەردوو دیدگەیی، زیاتر مەبەستمانە جەخت لەسەر ئەو پێوەندییە بکەینەوه، کە سێک بە دۆستەوه دەبەستیتەوه. ئەو کاتەیی مرۆف لە هاوڕێکەیی جیادەبیتەوه، ئەوه پووبەرۆی دورپیانیکەیی دەکاتەوه، ئەگەر دنیا یەکی پێ بێخشی جوانتر لەو دنیا ی پیشووتر بەیەکەوه کیشاویانە، ئەوه کاریک دەکات دەکەوێتە نیو بازنەیی چاکەوه، خۆ ئەگەر کاریک بکات کە جێهێشتنی ئەو بە واتای خۆشاردنەوه و لای ئەو نەمانی بیّت، ئەوه ئەو خۆشاردنەوهیە دەکەوێتە نیو بازنەیی خرابەوه، بۆیە ئەو (دۆستە بکوژ)ە کە لە پووکەشدا وەک فریادپەرس هات، ئیستا پۆلی جەلال دەبینی.

((من تاکە مرۆفم

پێکەوه دۆست و دوژمن

دەبیّت لە دەستیان پابکەم

من ئەو نەفرەتم ئەی دل

ئەو نەفرەتە!))

لە پاژی یەکەمدا، لەبارەیی ئەم پارچە شیعرەوه قسەمان کرد، دەتوانین لەم پاژەشدا لە پوانگەییەکی دیکەوه باسی بکەین. خیانەتی دۆست، ترسناکترین جۆری خیانەتە، خیانەتێک هیندە بە ئازارە،

فریای ئەوه ناکەوین پارچە شکاوهکانی دلّمان کۆبکەینەوه، فریای ئەوه ناکەوین بە دۆست بلین: ئەی دوژمن بۆچی ئاوات کرد؟! فریای ئەوه ناکەوین دنیا بە بۆیەیی سپی پەنگ بکەین و سلۆ لە ناشتی بکەین، چونکە هەمیشە خیانەتی دۆست لە پیشەوهی هەموو ئەو خیانەتەتەوهیە، دنیا پەر لە سەراب دەکەن و زێرابەکانمان وەک شەمەندەفەری جوانی و شەمشەمەکوێرە، وەک چۆلەکەیی ئارامی پێ دەناسین، بۆیە بە ئازارترین جۆری خیانەت، خیانەتی دۆستە بەرانبەر دۆست، خیانەتی جوانییە بەرانبەری دل!

(نیتشە) هەستی بە کاریگەری ئەو خۆبەمزانینە کردبوو، کە هەندێ جار وا لە کۆیلە دەکات، بەرانبەری گەرەکی بۆهەستیتەوه و بێتە پزگاکەری دنیا. مرۆفی بالاکە لەوپەری چاکە و خرابەیی (خیانەتیش وەک دۆخێک لە خرابە)، گالتە بە هەموو تراژیدیایەکی دەکات، هەرل دەدات مندالەکەشی بالاکە بیّت، مرۆفی بالاکە ئامانجە نەک جۆری مرۆف، بۆیە ئەوانەیی وەک توخمیک، یان جۆریکی مرۆف لەبارەیی مرۆفی بالاکە دەدوین، نەیانتوانیوه لە جەوهەری ئەو مرۆفە بگەن، بەلکۆ سەرابیک لە تینتەگەیشتن بەیان دەکەن، چونکە وەک گوتمان: مرۆفی بالاکە ئامانجە نەک جۆری مرۆف، هەرکاتێک مرۆفی بالاکە وەک جۆری مرۆف بینرا، ئەوه لە حەقیقەتی ئەو ئامانجە کە مرۆفی بالاییە، دووردهکەوینەوه.

دوورکەوتنەوه لە دۆست لەبەر بوونی بەرژەوهەندییەکی کە لەنیو هەناسەیی دۆستیکەیی تردا دەست دەکەوی، خستنه پووی تەرزیکەیی دیکەیی خیانەتە، ئەوه خیانەتە وا لە کەسێک دەکات واز لە هەندیک لە دۆستانی بهینن، لەبەر ئەوهی ئیستا کاری ئەو سپاردەیی کەسانیک کراوه کە لە جنسی جوانی نین، چونکە ناکرێ کەسێک جوان بیّت و بێتە بەشیک لە خیانەتی کەسێک بەرانبەر کەسێکی تر. ئەو دنیا پەر لە خیانەتە کە شاعیر باسی دەکات، تا سنووری گەیشتن بە خیانەتیکەیی

گه وره تر درېژده بېته وه، که خیانه تی خوده به رانبر خود خوئی، واته نه و کاته ی نه و خوده نا ئومید ده بیت خیانه ت له وانی تر بکات و ده سه لاتی نه وه ی نییه وه ها خیانه تیک بکات، ناچار خیانه ت له خودی خوئی ده کات و ده بېته خائینکی نه به دی که تا کړتایی نه و خوده، خیانه تی خود ئیدامه پښ ده دا.

پاژی سیپه م: خود له نیوان ناگر و جیهاندا

وهک له پاژی په که م و دووه مدا باسی نه و نا ئومیدیه مه زنه مان کرد که شاعیر باسی کرد و به خیانه ت کړتایی پښ هینا، ئیستا وینایه ک له جیهانی ناگرین دېته پیشه وه که خود به ره و ناگرستانی روح ده بات و وای لښ ده کات پرسیار له باره ی نه و جیهانه پر له نازاره وه بکات، خوئی تیدا ده بینیته وه و نمایشی روحی خوئی تیدا ده کات.

((هه لیکه نه ی ه وای ناو سه رم

جیهان بخره ترسه وه

وهک دلې من که گر ده خوات

له تاو سه ریک که ناگره))

نه و ه وایه ی شاعیر باسی ده کات، ده بیت کورژینه ره وه ی نه و جیهانه ترساو و دلّه گرگرتووه ی بښ که ناگر ناسنامه یه تی، ناسنامه ی گر که به زمانی ناگر گوزارشت له سووتانی خود ده کات و پړساکانی ته نیایی به فلجه ی نا ئومیدی ده کیشی و نازاره کان له په نجره ی ناوه وه ه لده داته نیو کانیای نا ئومیدیه وه، بویه مه سه له ی بونی سه ریک له ناگر ده بېته چه قی باس و نازانری چو ن شاعیر له سه مت - سیاقی نه و دلّه پر له گر په پرگار بکری، مه گر به ه اتنی نه و ه وای فینک و کورژینه ره وه یه ی که له سه ری شاعیره وه سه رچاوه ده گری و ده بېته پیده شتی کورژانده وه ی نه و ناگره ی ه مو و جوودی شاعیری خستووه ته به رده می گریمانه ی ناگر و سووتانه وه، ده سه تکانی شاعیری خستووه ته به رده م ده رگه ی فرپن و که وتنه وه، روحی شاعیری خستووه ته به رده م

نه ستانه ی ته نیایی و مردنه وه .

نه وه ی له شیعره که دا ده بینری، جوړیک له به زه بیه اتنه وه یه به خودا. (نیتشه) به زه بیه اتنه وه ی ده خسته نیو چوارچپوه ی خراپه وه، چونکه پښی و ابرو نه و کاته ی تو به زه بیته به مندا دېته وه، له بهر نه وه نییه منت خو ش ده وئ، به لکوو بو نه وه به زه بیته به مندا دېته وه، تا نه و ترسه له خو ت دووربخه یته وه و نه وه ی به سه ر من ه اتووه، وای نیشان به دی که ترسیک نییه پووبه پووی تو بیته وه، نه مه ش وا ده کات به زه بیته به مندا بېته وه، تا ترسی نه وه له خو ت دووربخه یته وه، نه و شته ی به سه ر من ه اتووه، به سه ر تو ش بیت. لای (نیتشه)، نازار مرؤف به هیز ده کات و پړویستییه، بویه به زه یی به چوارچپوه ی خراپه وه ده به سه توه، له و پارچه شیعره ی خواره وه زیاتر قسه له سه ر نه م بابه ته ده که ین.

کاتښ مرؤف به زه یی به نه وه ی تر دا دېته وه، بو چوونی جیاواز له باره ی نه و به زه بیه وه دروست ده بیت، به لام نه ی به زه بیه اتنه وه به خودا و اتای چپیه، مرؤف کاتښ به زه یی به خویدا دېته وه نیشانه ی چپیه؟! نیشانه ی بېه یزیه تی، یان نیشانه ی نه وه یه که حه قیقه تیک له نیو خودا هیه پړویستی به وه هیه بو نه وانه ی تریش ده ریکه وئ؟. سه رچاوه ی نه و به زه بیه، نازاریکه که له وانه ی تره وه گیشتووه به خود. شاعیر له ده رنه جامی نه و به زه بیه وه، خودیکی به هیز نمایش ده کات، به و اتایه ی به زه بیه اتنه وه به خود، وای نه کردووه شاعیر بېته که سیکی بېه یز، به لکوو سه ره پای ه موو نازار و نا ئومیدی و خیانه تیک، هیشتا به دوا ی ه وایه کدا ده گه پښ له نیو سه ری خویدا که نازاره کانی به کړتا بینیت و خه مه کانی بکات به ناوازیک بو مانه وه و ژیان.

((پېشنیاز:

له گه پان و هه له اتن و که وتن مه ترسن ..

به یانی هر وه کوو ئیستایه

سه دان به یانی دیت به بی ده نگی که له شیړ

من زۆرم دیون لهو به یانییه بیمره تانه
ئیتتر خۆم کاتیکم ناولیناوه به یانی))

له کۆتایی گه شته کهیدا، شاعیر دهیهوئ پیمان
بلئی که له و ژیانه ماندووکه ره، مادام هه موو
شته کان دووباره ن، که واته نازاره کانیش دووباره ن،
نازاری دووباره ش شایانی ئه وه نییه لئی بترسی،
به لکورو ده بیته به په په مووچی هیچ له سه ر
کاغه زیککی له هیچ وینای بکیشری، ترسانیش له
هه له اتن و که وتن، له کاتیکه دا که به یانی هه ر
وه کوو ئیستایه و که له شیریک نییه بقووینئ، ئیتتر
ده به نگییه، به لکورو ده بیته مرۆف خۆی کاتیکه
بدۆزیتته وه ناوی بنئ به یانی و شه ویک بدۆزیتته وه
ناوی بنئ شه و پابوردوو یه ک بدۆزیتته وه ناوی بنئ
دووینئ، مادام خه لکی له دهنگی که له شیر ده ترسن،
که واته هاتنی به یانی بو ئه و ترسنۆکانه سوودی
نییه، وه ک ده گوتری: بۆیه خه لکی زیاتر هه ز له
میشک ده که ن نه ک که له شیر، چونکه خه لکی
به دواي ئه و شته وه یه سکیان تیر ده کات، نه ک ئه و
شته ی خه به ریان ده کاته وه .

وه ک گوتمان (نیتشه) به رده وام له گه ل ئه و
بۆچوونه بوو که نازار مرۆف به هیز ده کات، بۆیه
مانه وه ی نازاری له گه ل مرۆف وه ک پیوستییه ک،
به گه وره ده زانی، ئه و پیی وابوو مادام نازار
مرۆف به هیز ده کات، که واته پیوسته پروبه پروی
ببینه وه، ئه مه ش پیچه وانه ی دیدگی (شۆپنهاور)
بوو که ئه میان نازاری وه ک پیوستییه ک نه ده بینی،
ئه گه رچی له سه ره تادا (نیتشه) و (واگنر)
ی هاوپی هه ر دووکیان له ژیر کاریگه ری دیدگی
فله سه فییه کانی (شۆپنهاور) بوون، به لام دواتر
بابه ت و تیروانینه کانیان ده به نه نیو قالبیکی دیکه وه
و له کۆمه لیک پروانگه وه بۆچوونه کانی (نیتشه) دژی
بۆچوونه کانی (شۆپنهاور) ده وه ستنه وه، یه کیک
له و مه سه لانه بابته ی نازاره که هه میشه (نیتشه)
پیی وابوو نازار پیوستییه، نه ک سزایه ک بیته
تووشمان هاتبیته، بۆیه مرۆفی به هیز له گه ل نازار

ده جه نگی .

شاعیر له م شیعه ردا، نازاره کانی ده به سنیتته وه
به عه قله وه . پیوه ندی نیوان عه قل و حه قیقه ت
پیوه ندییه کی سروشتییه و ده ستکرد نییه، ئه و
پیوه ندییه په یوه سه ته به بیرکردنه وه وه . دنیای
عه قل له حه قیقه ت ده گه پئ و ده دوئ، ئه و جا ئه و
حه قیقه ته له شه قامی (وه هه مه کان) دا پیاسه بکات،
یان له شوسته ی (واقیع) دا، گرنگ حه قیقه تیک
هیه و اتا عه قلییه کانی له خۆیدا مه لاس داوه،
یان ده کرئ بلین، عه قلیک هیه و مانا کانی
حه قیقه تی له خۆیدا مه لاس داوه . دنیای عه قل،
دنیای وردبوونه وه یه له واقیع و هه م و دیار و نادیار
و گشت و به راوردکردنی ئه و گشته له گه ل هیچ و
دریژکردنه وه ی کرداره کان تا ناستی گه یشتن به
ئه نجام . ئه و کاته ی عه قل زۆرتیرین پرسیار له دواي
خۆی به جئ دیلئ، سه له ماندنی سه رکه وتنی عه قله که
ناسان ناکه ویتته وه . به شیک له پرسیاره کان، هه لگری
وه لامه کانن له نیو خۆیاندان و به شیک تیران دۆزه ره وه ی
پرسیاری زیاتر و بنیادنه ری وه لامی زیاترن .

ئایا شاعیر له م ده قهیدا پرسیاره کانی له
کوپوه سه رچاوه ده گرن؟

پرسیاری مرۆف به ره می ونبوونی حه قیقه تیک،
یان شتیکه، ده شی ئه و حه قیقه ته ونه بوونی
هه بئ، به لام که سی پرسیارکه ر که له و حه قیقه ته،
یان له و شته دووره، له ده ره نجامی ونبوون ئه و
شته ی به دوایدا ده گه پئ، تووشی گومان هاتوه،
بۆیه ده یه وئ له ریگه ی پرسیارکردنه وه، ئه و
گومانه له خۆی دووربخاته وه . پرسیاره کان له
ئانی بوونی ناکوکی فیکریدا ده ست له ملی
وه لامه کان ناکه ن، یانی کاتی ناشتبوونه وه ی
پرسیار و وه لامه کان به کیشه فیکرییه کانه وه
په یوه ست نییه، له وانیه بوونی کیشه ی فیکری
زیاتر، گومانی زیاتر و پرسکاری زیاتر دروست
بکه ن، به لام به وه لامی که متره وه .

نه‌نجام:

(سلاو له بيكيت) (داستان به‌رزان)، هه‌ولتيكه بۆ ده‌رخستنى نه‌ينيه شاراوه‌كاني خود و داماليني ئه‌و ديوه كرپت و دزيوه‌ي هه‌ميشه وهك جه‌وه‌ر نمايش كراوه. شاعير گه‌ره‌كيه‌تي نه‌ينيه‌كان ناشكرا بكات، نه‌ينيه خوديه‌كان كه نازاري هه‌ميشه‌يين و هاوزه‌مان له‌خوگري ئه‌و پرسياره گه‌ورانان، مرؤف ده‌يه‌وي نمايشيان بكات و بيانكات هه‌سته‌يه‌ك بۆ خزانه نيو باوه‌شي ناسوده‌يي و حه‌قيقه‌تي ژيان، حه‌قيقه‌تيك به‌هه‌مان فلجه‌ي ئه‌و وه‌مه نه‌خشينراوه كه كراوه به‌هوكاري مانه‌وه و بوون، بوونيك كه وه‌مه و درويه‌كي ديكه‌ي ژيانه، بۆ پزگاريبوون له‌و درؤ گه‌وره‌يه كه ناوي ژيانه، شاعير وزه‌ي زياتر كوده‌كاتوه، له‌رپگه‌ي ناسيني زياتري خود و ئه‌وي تر و گه‌ردوون و خودا.

سه‌رنج:

ئه‌و شيعره‌ي داستان به‌رزان، له‌ ژماره (٣٢١) ي گوڤاري (پامان) دا بلاو بووه‌ته‌وه، بۆ خوڤندنه‌وه‌ي ته‌واوي شيعره‌كه، ده‌توانن بگه‌رپنه‌وه بۆ گوڤاره‌كه.

په‌راويزه‌كان:

(١) فه‌يله‌سوفتيكي ئه‌لمانيه‌يه كه (وه‌هاي گوت زه‌رده‌شت) له‌ ديارترين كتپه‌كانيه‌تي، له‌ چوار به‌ش پيگهاتوه، به‌ ده‌رپرپينيكي شاعيرانه نووسراوه. (نيتشه) له‌م كتپه‌دا، هه‌ولتي تيكشكاندني خاچي دا. كورته‌ي كتپه‌كه ئه‌ويه كه (زه‌رده‌شت) دواي ده‌ سال گوڤه‌گيري، له‌ ئه‌شكه‌وت دپته‌ ده‌روه.

(٢) فه‌يله‌سوفتيكي ئه‌لمانيه‌يه، پي‌ي وابوو ئه‌وه‌ي كه له‌م ژينه‌ فه‌رمانه‌وايي ده‌كات، عه‌قل نييه، به‌لكوو ئيراده‌يه‌كي وه‌حشيه‌يه كه عه‌قل بۆ گشت مه‌به‌سته په‌شه‌كاني خو‌ي به‌كارده‌هيني، ئه‌و ئيراده‌يه‌ پيشه‌ي بوونه و هه‌موو نه‌هامه‌تبه‌كاني

ژيان، له‌وه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن. ئايداليسي ته‌واو نه‌بوو، هيچ كه‌س وهك ئه‌و په‌خنه‌ي له‌ مه‌ترالييزم نه‌گرتوه. ئيراده به‌كات و شوينه‌وه‌په‌يوه‌ست نييه، واته خودي هه‌بوونه و له‌ ده‌ره‌وه‌ي كات و شوينه، كه‌واته تاك و ته‌نياه، هه‌رچه‌ند پله‌ي بوونه‌وه‌ر نزم بي‌ت، ئيراده هينده‌ي تر به‌سه‌ر بوونيدا زاله، بۆيه كرداري نازه‌له‌كان، هه‌مووي ئيراده‌يه، كرداري مرؤفه‌كان هه‌نديكي به‌عه‌قله‌وه پيچراوه، ته‌نيا كرداري مرؤفه به‌رزه‌كانه كه زياتر له‌سه‌ر بنه‌ماي عه‌قله‌ نهك ئيراده.

(٣) له‌ ئه‌لمانيا له‌ دزي پاپا شوپشي كرد و چهندان چاكسازي دروست كرد كه بووه هوي دروستبووني ئايني پرؤتستانت. جه‌ختي له‌سه‌ر وازه‌يتان له‌ گوڤه‌گيري كرده‌وه. زه‌واج له‌ مه‌سيحيه‌تي راسته‌قينه‌دا، بيچگه له‌ گونجانيكي سه‌پينراوي مرؤف له‌گه‌ل سروشته تاوانباره‌كه‌ي خو‌ي، زياتر نييه، به‌لام مارتن لؤته‌ر هاوسه‌رگيري به‌ جوان و پيرؤز دانا.

سه‌رچاوه‌كان:

- ١: سلاو له بيكيت، داستان به‌رزان، ژماره (٣٢١) ي گوڤاري پامان.
- ٢: چيروكي ئاينه‌كان، سليمان مه‌زه‌ر، و: لوقمان حاجي قادر
- ٣: فه‌لسه‌فه بۆ ئه‌و كه‌سه‌ي ده‌يه‌وي‌ت، د. نه‌بيل عبدالحميد عبدالجبار، و: هاوار محمه‌د په‌شيد
- ٤: سه‌فه‌ر به‌ره‌و منالي به‌كه‌شتي گه‌وره‌بوون، بلند باجه‌لان، ژماره (٦٩ - ٧٠) ي گوڤاري گه‌لاويژي نو‌ي.
- ٥: فه‌لسه‌فه و ژيان، فارووق په‌فيق، سليماني،

٢٠٠٩